

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Ceban Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 august 2019, în cauza penală privindu-l pe

Ceban Alexei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-l Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 16.06.2017-02.08.2018
2. *instanța de apel*: 04.10.2018-14.08.2018
3. *instanța de recurs*: 19.11.2019 - 19.02.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 august 2019, Ceban Alexei Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat pe art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 34 alin. (2) și 82 alin. (2) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de semiînchis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Lîtchin Ion, Lîtchin Alexandru, în privința cărora nu a fost declarat recurs.

A fost încasat de la Ceban Alexei în beneficiul Xxxxx prejudiciu moral suma de 15000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Ceban A. fiind în stare de ebrietate alcoolică și acționând de comun acord cu Lîtchin A., având scopul întreținerii raportului sexual prin constrângere psihică cu bună știință asupra unui minor, profitând de imposibilitatea minorei Xxxxx, născută la xxxxx de a se apăra ori de a-și exprima voința, din cauza stării de vulnerabilitate provocată de starea de sănătate psihică, în noaptea de 15.12.2015 spre 16.12.2015, aflându-se la domiciliul ei din localitatea Xxxxx, Xxxxx, au ademenit-o pe minoră, din saraiul de locuit în care se afla împreună cu mama și fratele, în casă, în care nu locuiesc pe timp de iarnă, unde au dezbrăcat-o, dezbrăcându-se și ei, apoi în timp ce Lîtchin A. stătea

alături, Ceban A. a întreținut cu ea raport sexual, apoi în timp ce Ceban A. stătea alături, Lîtchin A. a întreținut un raport sexual cu ea.

Acțiunile lui Ceban A. au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal cu calificativele: *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat încasarea de la Lîtchin Ion și Lîtchin Alexandru conform art. art. 227, 229 Cod de procedură penală, a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 și respectiv 340 lei, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legale, precum și în mod solidar de la Ceban Alexei și Lîtchin Alexandru cheltuieli în sumă de 816 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale.

3.2 Avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ceban Alexei, cu solicitarea achitării lui de sub învinuirea formulată în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția.

3.3 Avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Lîtchin Alexandru, cu solicitarea achitării lui de sub învinuirea formulată pe toate capetele de acuzare aduse în baza art. art. 171 alin. (2) lit. b), c); 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) și 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din lipsa probelor ce i-ar confirma vinovăția.

3.4 Avocatul Grosu Stanislav în numele inculpatului Lîtchin Ion, ce la fel a solicitat achitarea lui de sub învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

3.5. Inculpatul Lîtchin Ivan, solicitând achitarea integrală de sub învinuirea adusă, deoarece nu a comis faptele imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 august 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Uncu Natalia în numele inculpatului Lîtchin Alexandru și a avocatului Covdii Alexandru în numele inculpatului Ceban Alexei. Apelurile procurorului, a avocatului Grosu S. și inculpatului Lîtchin Ion, au fost admise, fiind casată sentința inclusiv din oficiu, în latura condamnării lui Lîtchin Ion și referitor la cheltuieli judiciare, cu adoptarea în această parte a unei soluții noi, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță. A fost încasat de la Ceban A. și Lîtchin A. în mod solidar 816 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale. În rest, dispozițiile sentinței privind condamnarea lui Lîtchin A. în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal (jaful din 23.12.2016 de la Guțu M); art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal (răpirea automobilului de la Gheorghelaș A.); condamnarea lui Ceban A. în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (violul minorei Xxxxx), cu privire la acțiunea civilă și corpurile delictive, a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că în respingerea argumentelor inculpatului Ceban Alexei susținute de apărătorul Covdii A., precum și celor formulate de avocatul Uncu Natalia în numele lui Lîtchin A., prin care se solicită achitarea lor în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod

penal, pentru că nu ar fi fost dovedită vinovăția în comiterea violului minorei Xxxxx, instanța de apel a reținut caracterul întemeiat și argumentat al concluziilor judiciare prin care la baza condamnării lor, corect au fost reținute: depozițiile victimei minore Xxxxx, audiată la faza urmăririi penale în condiții speciale prevăzute de art. 110¹ Cod de procedură penală, reprezentantului legal al victimei minore Xxxxx, specialistului Brăguță D., sesizarea din 18.12.2015 a OUP de către minora Xxxxx și Xxxxx, referitor la acțiunile cu caracter sexual întreprinse de către inculpații Al. Ceban și Al. Lîtchin (f.d. 10, 11 vol.5); de la locul faptei fiind ridicată plapuma și pijamaua victimei (f.d. 14), ce au fost examinate la 08.09.2016, nedepistându-se careva urme asemănătoare cu sperma, fiind recunoscute drept corp delict prin ordonanța din aceeași dată (f.d.31-32, 33), predate de către ofițerul E. Gureu prin chitanța nr. 245 din 23.12.2016 (f.d. 35); la (f.d. 36, 38) fiind anexate cererea și ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal al părții vătămate minore Xxxxx; raportul de constatare medico-legală nr. 524 din 18.12.2015 (f.d.49); raportul de expertiză medico-legală nr. 758 din 09.12.2016 (f.d.79 -80); dezabilitatea mintală a minorei Xxxxx fiind confirmată prin certificatul de la f.d. 123.

Astfel încât, constatând ca fiind dovedit violul minorei Xxxxx prin constrângere fizică de către inculpații Lîtchin Alexandru și Ceban Alexei, instanța de apel a respins argumentele privind lipsa probatoriului în acest sens, precum și declarațiile surorii celui din urmă Rusu Iulia, prin care se încearcă a se dovedi pretinsa tentativă de îmbogățire a victimei și mamei sale, din contul inculpaților, cu retragerea acuzațiilor aduse, ele fiind absolut declarative și venind în contradicere cu aspectele faptice a cauzei.

Drept urmare a cercetării suplimentare a probatoriului administrat la caz, pe care instanța de fond și-a întemeiat concluziile de vinovăție a inculpaților Lîtchin Alexandru și Ceban Alexei, instanța de apel a conchis caracterul obiectiv și argumentat a sentinței de condamnare în ce privește constatarea faptelor penale comise de ei, în raport cu care declarațiile lor de nerecunoaștere a vinovăției nu sunt altceva decât o modalitate de apărare în vederea eschivării de la răspunderea și pedeapsa penală, motiv pentru care respingând în acest sens apelurile formulate, a păstrat neschimbată condamnarea lor pe art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Referitor la pedeapsa penală stabilită inculpaților Ceban Alexei și Lîtchin Alexandru, instanța de apel a menționat că, la numirea ei, instanța la fel, a dat deplină eficacitate dispozițiilor art. art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pe care îl urmărește de restabilire a echității sociale și corectare a celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale. Totodată, instanța a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt caracterul intenționat și prejudiciabil al faptelor penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite, personalitatea inculpaților, care la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător (f.d. 133, 156 vol.5) și care nu sunt la prima abatere de lege, fapt confirmat prin revendicările și sentințele de condamnare de la 134, 137-

142, 143-144; 145-148; 157; 159-165; 166-178 vol.5, săvârșind violul Ionelei Burlac în stare de ebrietate alcoolică ca o circumstanță agravantă, neaflându-se la evidența medicului narcolog și psihiatru (f. d. 135, 136; 159, 160 vol.5), în lipsa unei căințe sincere precum și a ocupației utile ce le-ar asigura o sursă stabilă de venit și tendința de corectare și reeducare.

Respectiv, împărtășind opinia instanței de fond în ce privește corectitudinea condamnării inculpaților Ceban A. și Lîtchin A., instanța de apel a menționat, că în împrejurările cauzei expuse mai sus, pedeapsa închisorii pe termenul stabilit, este cât se poate de utilă și rațională pentru executare, urmărind scopul conștientizării caracterului infracțional al acțiunilor comise, fapt pentru care apelurile avocatului Uncu N. în numele inculpatului Lîtchin A. și avocatului Covdii Alexandru în numele inculpatului Ceban A. au fost respinse ca nefondate.

Pe de altă parte, instanța de apel nu a considerat absolut neîntemeiată cerința acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpații Lîtchin I. și Lîtchin A. a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 și respectiv 340 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale, precum și solidar de la inculpații Ceban Alexei și Lîtchin A., a cheltuielilor judiciare în mărime de 816 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale, fapt pentru care a dispus casarea sentinței în această parte, cu pronunțarea unei soluții noi în sensul celor solicitate.

Astfel, stabilindu-se vinovăția inculpaților Lîtchin A., Lîtchin I. și Ceban A. în comiterea infracțiunilor imputate, acestora le revine obligația de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea constatărilor medico-legale, ei nejustificând obiectiv, înrăutățirea stării materiale în legătură cu aceasta, reținând în acest sens capacitatea lor de plată, fiind apți de muncă, motiv pentru care instanța de apel a dispus încasarea de la inculpații Lîtchin I. și Lîtchin A. solidar a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 și respectiv 340 lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale, iar de la inculpații Ceban Alexei și Lîtchin A. solidar cheltuieli judiciare în mărime de 816 lei, la fel pentru efectuarea expertizei medico-legale.

În rest dispozițiile sentinței cu privire la acțiunea civilă, precum și referitor la corpurile delict, nefiind atacate au fost păstrate.

6. Decizia instanței de apel adoptată în cauză este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Palade R. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu achitarea lui Ceban A.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul adresării la OUP abia la data de 18.12.2015, pe când pretinsa faptă ar fi avut loc la 15.12.2015, la fel de la locul faptei a fost ridicată plapuma și pijamaua victimei f.d 14, ce au fost examinate nedepistându-se careva urme asemănătoare cu sperma, fiind recunoscute drept corp delict prin ordonanța din aceiași dată f.d 31,32,33;

- potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 524 din 18.12.2015, pe corpul minorei Xxxxx și în regiunea organelor genitale, careva leziuni corporale nu

s-au depistat, (însă din declarațiile date la faza urmăririi penale minora a fost urcată forțat). La examinarea organelor genitale s-au depistat rupturi vechi, timpul apariției cărora nu se poate de constatat din cauza adresării târzii, la fel dezabilitatea mintală a minorei Xxxxx fiind confirmată prin certificatul de la f.d 123. Astfel, la baza condamnării inculpatului au fost puse doar declarațiile minorei, care conform specialistului Brăguța Doina - prezintă diagnosticul retard mental moderat, reprezentând deficiența mentală moderată, fiind incapabilă de a-și da seama și de a conduce cu acțiunile sale, avînd o capacitate redusă de percepere a circumstanțelor cauzei și de a comunica despre sine (f.d 59-60);

- sentința precum și decizia instanței de apel lipsite de caracter obiectiv și argumentare în ce privește constatarea cu certitudine a faptelor comise de inculpați, ori la baza unei sentințe de condamnare, cu aplicarea unei pedepse aspre urmează a ține cont de toate circumstanțele cauzei, de totalitatea probelor acumulate la dosar, nu numai în baza declarațiilor unei singure persoane. Instanța de apel nu a dat apreciere și nu a argumentat conținutul nici a raportului de constatare medico-legală nr.524 din 18.12.2015, nici raportului de expertiză medico-legală nr.209 D din 23.12.2015;

- consideră neîntemeiată decizia instanței privind încasarea prejudiciului moral de la Ceban A. în sumă de 15000 lei, precum și a cheltuielilor judiciare în mod solidar de la Ceban A. și Lîtchin A. în sumă de 816 lei, contrar prevederilor art. 277 Cod de procedură penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Totodată, instanța de apel corect a admis apelul acuzării și acasat sentința în partea neîncasării de la inculpat a sumei de 816 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Palade R. în numele inculpatului Ceban A. se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.* Totodată, se atestă că recurentul solicită achitarea inculpatului Ceban A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, astfel semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție, inclusiv a inculpatului Ceban A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că și inculpatul Ceban A. este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpatul Ceban A. nu este vinovat în comiterea faptei imputate, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inclusiv a inculpatului Ceban A., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că inculpatul Ceban A. nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

La acest aspect, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii inclusiv de către Ceban A., a raportului sexual, prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra minorei Xxxxx, a fost constatat de către instanțele de fond prin probele cercetate, verificate și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și anume:

- declarațiile părții vătămate, minore Xxxxx, care fiind audiată la faza urmăririi penale în condiții speciale, prevăzute de art. 110¹ Cod de procedură penală, a menționat, că în seara de 15.12.2015, pe când se afla la domiciliul său, a fost urcată forțat pe soba cu lejanță, inclusiv și de către Ceban Alexei, dezbrăcând-o, a săvârșit cu ea un raport sexual forțat, fapt despre care i-a comunicat mamei Xxxxx;

- declarațiile reprezentantului legal al victimei minore Xxxxx, potrivit căreia despre violul fiicei inițial a aflat de la colaboratorii de poliție, după care și ea a recunoscut cele întâmplate, solicitând recuperarea de către inculpați a prejudiciului în valoare de 30 000 lei, pentru tratamentul fiicei, ce rămăsese însărcinată fiind nevoită să avorteze, fapt relatat și de Maruseac Nadejda;

- sesizarea din 18.12.2015 a OUP, depusă de către minora Xxxxx și Xxxxx, referitor la acțiunile cu caracter sexual întreprinse de către inculpații Ceban A. și Lîtchin Al. (f.d. 10, 11 vol.5); de la locul faptei fiind ridicată plapuma și pijamaua victimei (f.d. 14), ce au fost examinate la 08.09.2016, nedepistându-se careva urme asemănătoare cu sperma, fiind recunoscute drept corp delict prin ordonanța din aceeași dată f.d.31-32, 33), predate de către ofițerul E. Gureu prin chitanța nr. 245 din 23.12.2016 (f.d. 35);

- raportul de constatare medico-legală nr. 524 din 18.12.2015, potrivit căruia pe corpul minorei Xxxxx și în regiunea organelor genitale, careva leziuni corporale nu s-au depistat. La examinarea organelor genitale s-au depistat rupturi vechi, timpul apariției cărora nu se poate de constatat din cauza adresării târzii. În rezultatul examinării medicale s-au luat frotiili din cavitatea vaginală la aprecierea spermatozoizilor;

- raportul de expertiză medico-legală Nr. 758 din 09.12.2016, prin care s-a constatat, că sângele lui Xxxxx se referă la categoria Abeta A(II) antigenul H;

sângele lui Lîtchin A. se referă la grupa alfa, beta(I), iar a lui Ceban A. la grupa B alfa B(III). La determinarea apartenenței de grup în petele investigate de pe tamponul cu conținutul vaginal ale cet. Xxxxx, s-au constatat antigenul „A și H” și antigenul „B”. Antigenul A și H sunt caracteristici lui Xxxxx și proveniența lor din contul conținutului vaginal al ei nu se exclude. Antigenul B nu este caracteristic lui Xxxxx și a provenit pe contul spermei bărbatului (bărbaților) de grupa sangvină B alfa cu sau fără antigenul H. Așadar, în cazul dat, proveniența spermei de la Ceban Alexei nu se exclude.

Instanța de recurs conchide că instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia că toate aceste probe coroborează între ele și indică la Ceban A. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Tot astfel, Colegiul penal reține și faptul că, probarea infracțiunii de viol prezintă anumite aspecte particulare, datorită specificului și modului de desfășurare a acestei infracțiuni, care se comite pe ascuns și nu în prezența martorilor, de aceea declarațiile părții vătămate combat în afara oricărui dubiu versiunea inculpatului, iar nerecunoașterea vinovăției acestuia se interpretează ca fiind o eschivare de la răspunderea penală.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul inculpatului prin care menționează că, la baza condamnării inculpatului au fost puse doar declarațiile minorei, care prezintă diagnosticul retard mintal moderat, fiind incapabilă de a-și da seama și de a conduce cu acțiunile sale, în viziunea instanței de recurs, cu toate că conform actului nr. 90 a-2016 din 25.02.2016 de expertiză psihiatrico-legală a minorei, Xxxxx avea o capacitate redusă de a percepe circumstanțele cazului și de a face declarații despre sine, se atestă că, în sesizarea din 18.12.2015 a OUP de către minora Xxxxx și Xxxxx, cât și la audierea acesteia la faza urmăririi penale în condiții speciale, prevăzute de art. 110¹ Cod de procedură penală, a dat același declarații referitor la acțiunile forțate cu caracter sexual întreprinse asupra ei inclusiv de inculpatul Ceban A., declarații care coroborează cu cele ale reprezentantului legal al victimei minore Xxxxx și martorului Maruseac Nadejda, inclusiv rapoartele de constatare medico-legală nr. 524 din 18.12.2015 și de expertiză medico-legală Nr. 758 din 09.12.2016.

Ce ține de faptul că, de la fața locului a fost ridicată plapuma și pijama victimei, nedepistându-se careva urme asemănătoare cu spermă, Colegiul penal reține că, faptul dat nu îl dezvinovățește pe inculpatul Ceban A., deoarece prin raportul de expertiză medico-legală Nr. 758 din 09.12.2016, s-a constatat, că sângele lui Xxxxx se referă la categoria Abeta A(II) antigenul H, sângele lui Lîtchin A. se referă la grupa alfa, beta(I), iar a lui Ceban A. la grupa B alfa B(III). La determinarea apartenenței de grup în petele investigate de pe tamponul cu conținutul vaginal ale cet. Xxxxx, s-au constatat antigenul „A și H” și antigenul „B”. Antigenul A și H sunt caracteristici lui Xxxxx și proveniența lor din contul conținutului vaginal al ei nu se exclude. Antigenul B nu este caracteristic lui Xxxxx și a provenit pe contul spermei bărbatului (bărbaților) de grupa sangvină B alfa cu sau fără antigenul H.

Așadar, în cazul dat, proveniența spermei de la Ceban Alexei nu se exclude. (f.d.79-80).

La fel, este nefondată și ultima critică din recurs, precum că potrivit raportului de constatare medico-legală nr.524 din 18.12.2015 pe corpul minorei Xxxxx și în regiunea organelor genitale, careva leziuni corporale nu s-au depistat, însă din declarațiile date la faza urmăririi penale minora a fost urcată forțat. La acest aspect, instanța de recurs reține că, prin același raport de expertiză s-a constatat că, timpul apariției rupturilor nu a putut fi constatat din cauza adresării târzii, astfel faptul că nu au fost depistate careva leziuni corporale, nu constituie temei de achitare a inculpatului Ceban A., în condițiile în care fapta a fost comisă în noaptea de 15 spre 16.12.2015, iar raportul de constatare medico-legală nr. 524, a fost întocmit la 18.12.2015.

Referitor la invocarea de către recurent a faptului că, neîntemeiat a fost încasat de la inculpatul Ceban A. și prejudiciul moral în sumă de 15000 lei, Colegiul penal, o consideră nefondată. În susținerea raționamentelor sale, instanța de recurs menționează că, potrivit alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Deci, rezultând din materialele cauzei și anume din apelul declarat de către avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ceban Alexei, împotriva sentinței, se constată că critici privind încasarea prejudiciului moral, nu au fost invocate de către ultimul, pentru a constitui obiect de studiu și discuție în procedura de apel, fiind invocate astfel de alegații abia în procedura recursului ordinar, ceea ce contravine prevederilor procesual-penale citate mai sus.

Totodată, reieșind din criticele expuse de avocatul Palade R. în numele inculpatului Ceban A., se constată că aceasta contestă decizia instanței de apel și din considerentul că, neîntemeiat a fost încasat în mod solidar de la Ceban A. și Lîtchin A. cheltuielile judiciare, în sumă de 816 lei.

Așadar, în privința acestor alegații se atestă, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmite rapoarte de expertiză medico-legale, pentru care a fost achitată suma de 816 lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile

judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus încasarea de la Ceban A. și Lîtchin A. în mod solidar 816 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, motivându-și soluția prin capacitatea de plată a acestora, fiind apți de muncă. Astfel, instanța de recurs reține că, nu au fost prezentate careva probe referitor la situația materială precară a inculpatului Ceban A, or plata cheltuielilor judiciare în sumă de 816 lei, încasată în mod solidar de la ambii inculpați nu poate influența substanțial asupra situației materiale a inculpatului Ceban A.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că rapoartele de expertiză medico-legale au fost ordonate și efectuate în cadrul procesului penal, fiind achitat pentru întocmirea acestora din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatului Ceban A. vinovat de comiterea infracțiunii, cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că rapoartele de expertiză medico-legale fiind efectuate în cadrul cauzei penale în care instanța de apel a constatat vinovăția lui Ceban A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, această instanță, just la solicitarea procurorului a dispus ca inculpatul Ceban A. să recupereze cheltuielile judiciare, nefiind stabilite careva circumstanțe de eliberare a acestuia de la plata cheltuielilor judiciare, prevăzute la art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanța de apel și-au motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului Ceban A.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Ceban A., în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sînt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Ceban A., nefiind identificată de instanța

de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Ceban Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 august 2019, în cauza penală privindu-l pe **Ceban Alexei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 12 martie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie